

Sygn. akt VII U 1683/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Monika Bąk-Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2016 r. w Warszawie

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 21 września 2015 roku, znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie, w jakim decyzja z dnia 21 września 2015 roku, znak: (...) została zmieniona przez decyzję z dnia 16 października 2015r. znak: (...)

2. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. P. prawo do emerytury od dnia 14 października 2015 roku.

Sygn. akt VII U 1683/15

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 października 2015r. ubezpieczony **A. P.** odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 21 września 2015r. znak: (...), na mocy której organ rentowy odmówił mu przyznania prawa do wcześniejszej emerytury. Ubezpieczony podniósł, iż osiągnął wiek emerytalny, w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wynoszący co najmniej 15 lat. A. P. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie jego wniosku ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (odwołanie k. 2 akt sprawy). W toku postępowania ubezpieczony doprecyzował, że wnosi o zaliczenie okresu nauki w szkole zawodowej do stażu pracy, bo posiada cenzury szkolne z zapisem dotyczącym zajęć praktycznych (oświadczenie k. 19 as.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 477¹³ k.p.c. w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona na mocy decyzji z dnia 16 października 2015r. znak (...). Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w pozostałym zakresie, także w przypadku rozszerzenia odwołania na decyzję z dnia 16 października 2015r. znak (...).

W dniu 16 października 2015r. organ rentowy wydał kolejną decyzję, zmieniającą decyzję zaskarżoną. Na mocy tej decyzji organ rentowy zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okresy pracy od 09.09.1974r. do 19.07.1975r., od 19.08.1975r. do 13.10.1977r., od 07.11.1977r. do 11.05.1986r., od 01.06.1986r. do 30.11.1986r. oraz od 01.12.1986r. do 29.02.1992r. Łączny staż pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wyniósł 17 lat, 3 miesiące i 12 dni.

Ze względu na wydanie decyzji z 16 października 2015r. znak (...) organ rentowy na podstawie art. 477¹³ k.p.c. wniósł o umorzenie postępowania w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona przez decyzję z dnia 16.10.2015r. znak: (...). Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych powołał się na przepisy art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

W ocenie organu rentowego ubezpieczony nie udokumentował wymaganego stażu pracy, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie został udowodniony 25-letni staż pracy. Ubezpieczony udokumentował jedynie 23 lata i 9 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych (odpowiedź na odwołanie k. 4-4v akt sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. P. urodzony (...) w dniu 14 września 2015r. złożył wniosek o emeryturę (k. 1 akt rentowych).

W okresie od dnia 1 września 1971r. do 12 czerwca 1974r. ubezpieczony był uczniem (...) Szkoły (...) w W. (świadczenia szkolne i świadectwo ukończenia (...) Szkoły (...) w aktach rentowych ubezpieczonego). Wymieniona Szkoła miała podpisaną umowę ze (...) (obecnie S.) na temat praktycznej nauki zawodu uczniów (...). Podczas nauki w pierwszej klasie tej Szkoły ubezpieczony spędzał 4 dni na nauce w Szkole, a 2 dni na praktykach w (...), w drugiej klasie po 3 dni w Szkole i 3 dni na praktykach, a w trzeciej klasie naprzemiennie jeden tydzień spędzał w Szkole, a kolejny na zajęciach praktycznych w (...). W ramach zajęć praktycznych przy maszynach ubezpieczony wykonywał produkcję (zeznania świadka E. K. k. 37, przesłuchanie ubezpieczonego k. 37-38 a.s. świadectwa szkolne ubezpieczonego w jego aktach rentowych k. 45-49). Ubezpieczony był zobowiązany do podjęcia pracy w (...) na stanowisku szlifierz po ukończeniu nauki w szkole zawodowej i spełnił ten obowiązek, gdyż od dnia 9 września 1974r. do dnia 19 lipca 1975r. był pracownikiem Zakładów (...) ((...)) w W. (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 21 a.r.).

Ubezpieczony nie posiada umowy o praktyczną naukę zawodu, umowy takiej nie ma również ani w archiwach Spółki (...), ani w archiwach przechowujących dokumenty Szkoły (...), ani w Kuratorium (...). Świadczenia szkolne ubezpieczonego zawierają zapisy z adnotacją o ocenie ze szkolenia produkcyjnego.

W dniu 14 września 2015r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego o przyznanie prawa do emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 21 września 2016r. (...) odmówił przyznania wymienionego prawa, ustalając, że ubezpieczony nie spełnia warunku ogólnego stażu pracy oraz warunku stażu pracy w warunkach szczególnych (decyzja k. 43 a.r.).

Następnie, po uzupełnieniu dokumentów przez ubezpieczonego, organ rentowy decyzją z 16 października 2015r. ponownie odmówił mu prawa do emerytury, gdyż ubezpieczony nie spełnił warunku stażu pracy (decyzja k. 57 a.r.).

W dniu 12 października 2016r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie A. P. od decyzji z dnia 21 września 2016r. (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ubezpieczonego.

Autentyczność zgromadzonych dokumentów, przywołanych powyżej, ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. Ponadto do ustalenia stanu faktycznego posłużył również dowód z zeznań świadka E. K. oraz dowód z przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony. Wymienione dowody są ze sobą spójne, uzupełniają się i w dużej części mają potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za kompletny, wiarygodny i nie budzący żadnych wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia z dnia 21 września 2015 roku, znak: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. którzy spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa – według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ww. ustawa jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), które w § 4 wskazuje, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A (stanowiącym załącznik do rozporządzenia) nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ponadto, zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia - okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że A. P. w dniu 14 października 2015r. ukończył w wymagany wiek 60 lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, jak również udowodnił wymaganą ilość okresów lat pracy w warunkach szczególnych według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r.

Przedmiotem sporu pozostawało natomiast ustalenie, czy odwołujący legitymuje się odpowiednim stażem pracy. Organ rentowy nie zaliczył mu bowiem do okresów pracy okresu zatrudnienia od dnia 1 września 191 września 1971r.

do 12 czerwca 1974r. kiedy to ubezpieczony był uczniem (...) Szkoły (...) w W. i jednocześnie odbywał praktyczną naukę zawodu w (...) w W.. Podczas nauki w pierwszej klasie ubezpieczony spędzał 4 dni na nauce w Szkole, a 2 dni na praktykach, w drugiej klasie po 3 dni w Szkole i 3 dni na praktykach, a w trzeciej klasie naprzemiennie jeden tydzień spędzał w Szkole, a kolejny na zajęciach praktycznych. Podczas zajęć praktycznych przy maszynach ubezpieczony wykonywał produkcję. Ubezpieczony miał obowiązek podjęcia pracy w (...) po ukończeniu nauki w szkole zawodowej i spełnił ten obowiązek, gdyż od dnia 9 września 1974r. do dnia 19 lipca 1975r. był pracownikiem Zakładów (...) ((...)) w W.. Decyzją z dnia 16 października 2015r. organ rentowy wylicza staż pracy ubezpieczonego na 23 lata i 9 mcy, natomiast przepisy uzależniają przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury od spełnienia warunku 25-letniego stażu pracy. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd stwierdził, że do stażu pracy ubezpieczonego należy zaliczyć co najmniej okres jego nauki w drugiej i trzeciej klasie szkoły zawodowej, bo w tym okresie pobierał on praktyczną naukę zawodu w wymiarze odpowiadającym wymiarowi 1/2 etatu. Po uwzględnieniu powyższego Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się stażem pracy w wymiarze 25 lat, a ponadto spełnia pozostałe warunki niezbędne do przyznania prawa do emerytury.

Art. 129 ust. 1. ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stanowi, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Na podstawie tego przepisu ogólną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie lub wydano decyzję z urzędu. W rozważanym przypadku ubezpieczony urodzony, w dniu 14 października 1955r. już w dniu 14 września 2015r. złożył wniosek o przyznanie świadczenia. W zaistniałej sytuacji, zgodnie z powołanym art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., zasadne było przyznanie świadczenia od dnia 14 października 2015r. gdyż dopiero w tej dacie ubezpieczony spełnił warunek wieku.

Z opisanych przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. w punkcie drugim wyroku zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 29 stycznia 2016 r., znak: (...), w ten sposób, że przyznał przyznaje A. P. prawo do emerytury od dnia 14 października 2015 roku. W punkcie pierwszym wyroku zawarto rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania w zakresie w jakim zaskarżona decyzja została zmieniona przez decyzję z dnia 16.10.2015r. znak: (...). Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowi art. 477⁽¹³⁾ k.p.c. W toku postępowania sądowego organ rentowy w części zmienił zaskarżoną decyzję jeszcze przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd, dlatego zasadnym było umorzenie postępowania w tej części.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.